Lietas arhīva Nr. 1-0472-17/17
ECLI:LV:RVPT:2017:0915.130047217.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 15.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Kāpostu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu,
attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas (turpmāk – VP RRP RTI KPN) inspektors I.Tučs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ (turpmāk – Protokols), attiecībā pret /pers. A/, norādot, ka 2017.gada 5.jūnijā plkst. 09.30 Rīgā, D.Brantkalna ielā 21 tika konstatēts, ka /pers. A/ neizpildīja Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes administratīvās grupas kārtībnieka R.Pētersona likumīgās prasības, tas ir, pēc pavēstes uzaicinājuma neieradās Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē, par neierašanās iemesliem nepaziņojot, ko pierāda Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes administratīvās grupas kārtībnieka R.Pētersona dienesta ziņojums.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175.^{2}panta par kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts vai pašvaldības institūciju amatpersonu likumīgo prasību savlaicīgu neizpildīšanu.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai tiesā.

/pers. A/ uz lietas izskatīšanu, kas tika nozīmēta 2017.gada 11.septembrī neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Saskaņā ar Latvijas APK 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā.

/pers. A/ par lietas izskatīšanas laiku un vietu tika savlaicīgi paziņots, ievērojot Latvijas APK 268.^{1} panta nosacījumus. /pers. A/ uz lietas izskatīšanu neieradās, kā arī no viņa nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, līdz ar ko, secināms, ka /pers. A/ nevēlas izmantot savas tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, tādēļ tiesa nolēma lietu izskatīt bez /pers. A/ piedalīšanās.

Motīvu daļa

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, konstatēju, ka lietā ir atrodami sekojoši rakstveida pierādījumi:

Protokols;

Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas vecākā inspektora V.Škaduna ziņojuma kopija, kurā norādīts, ka 28.04.2017. pildot darba pienākumus kopā ar inspektoru I.Bernātu, tika saņemts izsaukums no dežūrdaļas, kuru savukārt saņēma informāciju no mobilās aplikācijas lietotāja, ka adresē Brīvības gatvē 218, Rīgā uz gājēju ietves novietota automašīna, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Ierodoties plkst. 13.46 minētajā adresē ar darba automašīnu, V.Škaduns un inspektors I.Bernāts devās apsekot gājēju ietves teritoriju. Apsekošanas laikā automašīna, kas bija minēta saņemtajā mobilajā aplikācijā, uz vietas neatradās. Uz vietas tika konstatēta cita automašīna, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas stāvēja novietota uz gājēju ietves. Automašīna bija aprīkota labiekārtošanas darbu veikšanai, par ko liecināja kravas kastē sabērtas koku skaidas un melnzeme. Blakus automašīnai atradās divas personas, kas veica labiekārtošanas darbus (koku apzāģēšanu un to stumbru nofrēzēšanu). Viens no darbu veicējiem stādījās priekšā, kā /pers. G/. /pers. G/ paskaidroja, ka viņiem ir nepieciešams uzbraukt uz gājēju ietves, lai ar smago darba rīku tiktu tuvāk kokiem. Par minēto faktu V.Škaduns ziņoja dežūrdaļai, pēc kā inspektors I.Bernāts veica vietas situācijas foto fiksāciju. Tā kā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi netika konstatēti, policijas darbinieki devās prom;

/pers. H/ paskaidrojums par transportlīdzekļa novietošanas faktu;

/pers. A/ 2017.gada 20.jūnija paskaidrojums, kurā norādīts, ka pavēsti, kura tika izsūtīta uz deklarēto dzīvesvietu /adrese/, /pers. A/ nesaņēma un tāpēc nezināja, ka 2017.gada 5.jūnijā bija jāierodas pašvaldības policijā Rīgā, Detlava Brantkalna ielā 21. Faktu sakarā ar pavēstes zādzību vai nozaudēšanu neapstiprina. Pastkastīte ir atbilstoša, tiek slēgta ar atslēgu;

2017.gada 19.maija Paziņojuma kopija, kas adresēta /pers. A/ viņa deklarētajā dzīvesvietas adresē, ar aicinājumu ierasties Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē 2017.gada 5.jūnijā plkst.09.30.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka tie nav pietiekami, lai konstatētu /pers. A/ darbībās Latvijas

APK 175.[2]pantā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis (*skat., spriedumu lietā SKA 571/2006, spriedumu lietā SKA-199/2007, spriedumu lietā Nr.S – 252/2008*), administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Senāta ieskatā ir jāpārbauda vai konkrētajā gadījumā pastāv visas Latvijas APK 175.[2]pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmes personas saukšanai pie administratīvās atbildības, vai ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Kā izriet no Latvijas APK 175.[2]panta, administratīvā atbildība personai iestājas, ja tā savlaicīgi neizpilda likumīgas prasības. Tādējādi ir nepieciešams arī konstatēt, vai personai bija zināmas tai izvirzītās prasības, vai viņa apzinājās, ka viņai ir jāizpilda kādas noteiktas prasības.

Protokols sastādīts par to, ka 2017.gada 5.jūnijā plkst. 09.30 Rīgā, D.Brantkalna ielā 21 tika konstatēts, ka /pers. A/ neizpildīja Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes administratīvās grupas kārtībnieka R.Pētersona likumīgās prasības, tas ir, pēc pavēstes uzaicinājuma neieradās Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē, par neierašanās iemesliem nepaziņojot

Vērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, secinu, ka lietas materiālos atrodas 2017.gada 19.maija Paziņojuma kopija, kas adresēta /pers. A/ viņa deklarētajā dzīvesvietas adresē, ar aicinājumu ierasties Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē 2017.gada 5.jūnijā plkst.09.30. Lietā nav nekādu ziņu, kas apliecinātu, ka /pers. A/ minēto paziņojumu bija saņēmis.

Vienlaicīgi, lai gan atbilstoši Paziņošanas likuma 4.panta pirmajai daļai, fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai deklarētajā dzīvesvietas adresē, tomēr tiesas ieskatā, tikai viena nosūtīta pavēste, uz kuru persona nav atsaukusies, vēl neliecina par apzinātu pašvaldības policijas darbinieka pavēstē norādīto prasību ļaunprātīgu ignorēšanu. Tiesas ieskatā ir pieļaujama arī varbūtība, ka persona var būt uz neilgu laiku pametusi deklarēto dzīvesvietu, piemēram dodoties ceļojumā, atrodoties medicīnas iestādē un tamlīdzīgi, tādā veidā kādu objektīvu apstākļu dēļ nesaņemot sūtīto aicinājumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka tikai lietā esošais rakstveida pierādījums, tas ir, viens aicinājums ierasties Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē, nav pietiekams, lai /pers. A/ darbībās konstatētu apzinātu kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts vai pašvaldības institūciju amatpersonu likumīgo prasību savlaicīgu neizpildīšanu. Arī /pers. A/ paskaidrojumā norāda, ka pašvaldības policijā neieradās, tā kā nebija saņēmis pavēsti un nezināja, ka ir jāierodas norādītajā datumā.

Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr. SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (*skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009*).

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis*) (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr. P129022608*).

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka radušās šaubas ir tulkojamas par labu pie administratīvās atbildības saucamai personai, līdz ar ko, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama. Personas saukšana pie administratīvās atbildības uz pieņēmumu pamata nav pieļaujama.

Rezolutīvā daļa

Novērtējot lietas apstākļus, pamatojoties uz Latvijas APK 7., 175.[2], 213., 239.panta 1.punktu, 243.- 244., 268.[1], 274., 275., 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18] un

nosprieda

lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.[2]pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 15.septembrī.

Tiesnese I.Millere